

Dnešní demonstrace už nejsou o nápravě dílčích chyb, ale jsou protirežimní. Vláda to ví – a proto jedná tak arogantně

 radiouniversum.cz/vidlak-1d-dnesni-demonstrace-uz-nejsou-o-naprave-dilcich-chyb-ale-jsou-protirezimni-vlada-to-vi-a-proti-jedna-tak-arogantne

1. srpna 2023

Vidlák Díl 1/6

Text 1.8.202334 min Přehrát

#Společnost

„Nedá se mlčet. Moje psaní je tak trochu křik člověka, jehož život se čím dál více rozchází s tím, co vidí v politice, a co prezentují velká média. Mám čím dál větší pocit, že žiju na úplně jiné planetě,“ říká můj dnešní host, bloger známý jako Vidlák. Kromě psaní blogu zve k sobě domů politiky, aktivisty a další veřejně činné osoby, a debatuje s nimi o aktuálních tématech a možnostech, jak fungovat, tak, aby se lidem v naší zemi žilo dobře, nebo alespoň lépe. „Chtěl bych být jako Benjamin Franklin. On se nikdy nestal americkým prezidentem, ale většina Američanů si myslí, že jím byl, protože v jeho době se u něj sešli tehdejší rebelové, a sepsali Deklaraci nezávislosti a Ústavu. A on přitom nedělal nic jiného, než že je dobře hostil, a s každým vyšel,“ dodává s úsměvem Vidlák. Milí posluchači, jméno, či spíše přezdívka, pod kterou ho veřejnost zná, je, jak už jsem zmínila, Vidlák. Mezi blogery už se stalo pojmem, protože jeho články a postřehy oslovují stále více lidí. Dnes už dokonce známe i jeho skutečné jméno: Daniel Sterzik, bloger, který denně píše jeden z nejčtenějších blogů, Vidlákovy kydy. A mimo jiné je také autorem knihy Vidlákovy kydy o zemědělství.

Martina: Jak se ti po čase žije jako rebelantovi, kterého část národa zbožňuje, a část ho upřímně nesnáší?

Vidlák: To záleží, koho zrovna potkám. Například když potkám někoho, kdo mě upřímně miluje, tak se mi žije moc dobře, a je to moc příjemné. A když potkám někoho, kdo mě upřímně nesnáší, tak

už to tak příjemné není. Ale to se asi dalo čekat, že to takhle bude.

Martina: A co to s tebou dělá? Protože toto, co jsi teď popsal, by mohlo člověka zdecimovat, možná i vnitřně roztrhat, protože pokud za den potkáš pět lidí, kteří tě mají rádi, a pět lidí, kteří tě nesnáší, tak to je tak rychlé střídání nálad, že pokud by tě to skutečně zasahovalo a ovlivňovalo, tak to možná není dobré pro tvou psychickou pohodu.

Vidlák: Já mám asi štěstí v tom, že jsem svůj blog začal psát už před poměrně dlouhou dobou, a začal jsem opravdu od strašně malých čísel. Měl jsem málo čtenářů, potkával jsem se s málo lidmi, takže jsem si tou situací prošel v době, kdy to až tolik neznamenal, kdy jsem se mohl ošlehat a otrkat na malých chybách, malých problémech, malých nadávkách i malé nenávisti. Takže teď, když to je větší, tak mě to zase až tolik nebere. A kromě toho se mi daří potkávat víc s těmi, kteří mě mají rádi, než s těmi, co mě nesnášejí.

Inkvizice chtěla pogromy, ohněm a mečem dosáhnout božího ráje. Progresivisté chtějí nenávisti a pronásledováním nastolit společnost tolerance a slušnosti.

Martina: Ale tato věc má ještě jednu stránku, třeba že existují lidé, jejichž názoru si příliš nevážíš, a tudíž tě jejich odsudek tolik nezasáhne. Ale tady se nám dnes ve společnosti vyprofilovala skupina hodných, lepších, vzdělaných, vyspělých, tolerantních, milujících, skrz naskrz pravdou posedlých lidí, kteří se zdokonalili v klasické ideologii dobra. Jaké to je, když na tebe útočí tyto etalony dokonalosti?

Vidlák: Jako kdysi, když útočila inkvizice. Ono je to takové, že se pomocí pogromů, ohněm a mečem, konečně dobereme božího ráje. A teď to máme dost podobné, takže pomocí nenávisti, nálepkování, dehonestováním a vyřazováním ze slušné společnosti konečně nastolíme společnost, kde zavládne tolerance a slušnost. Nefungovalo to ve středověku, nebude to fungovat ani teď. Ale abych řekl pravdu, ono je to dneska spíš skoro pro zasmání. Na

mně, pokud to takhle je, to působí od těch lidí už hodně křečovitě, a myslím, že většina z nich už ví, že to je jinak. Nepotkal jsem se s někým, kdo by byl opravdu tak hluboce zapálený, a tak hluboce tomu věřil – spíš z nich mám pocit, že pomaloučku vidí, že i ten jejich svět odchází kamsi pryč, že to, čemu věřili, to skončilo, takže je to od nich poslední pokus ještě zachránit pozice, které jsou podle mě nezachránitelné.

Martina: Opravdu to vidíš až tak optimisticky?

Vidlák: Ano.

Martina: A odkdy tento přerod sleduješ?

Vidlák: Od té doby, co píšu. Ale myslím si – a začal jsem to pojmenovávat až v posledním roce –, že se blížíme na určitou hranu dějinného zlomu. Já ho nedokážu nějak pojmenovat, nebo nedokážu říct přesně, v čem bude spočívat. Asi bychom se mohli hrozně dlouho bavit o příčinách, co bylo dřív, a co bylo potom, ale když se člověk nyní dívá na svět kolem sebe, tak naše společnost v podstatě se vyčerpává – hodnoty, myšlenky, ze kterých vzešla –, tak nějak došly svého konce, v tom dobrém, i v tom špatném, a najednou není kde brát.

A já se vlastně ani nedivím, že na to lidi reagují velmi nepříjemně, nebo s podrážděním. Takhle to je, když se blížíme k dějinnému zlomu, když mizí lidem veškeré jistoty, mizí všechno, čemu věřili, a zjišťují, že to, co je mělo dovést na vrchol, je dovedlo někam do háje, a to do čím dál většího. A že to, co mělo znamenat bohatství, slávu, moc, lesk, tak najednou znamená dluhy, úpadek, který je zřetelně vidět, válku. Tak lidé reagují velmi podrážděně. Troufám si tvrdit, že 9/10 z lidí, kteří dneska opravdu reagují urážkami a dehonestací, ve skutečnosti takoví nejsou.

Věřili jsme, že kapitalismus, neviditelná ruka, Západ, nám přinesou svobodu a bohatství. Ale nyní lidé začínají vidět negativa, a přemýšlejí, jak to udělat jinak.

Martina: Vidláku, ty jsi před chvílí zmínil termín, že je tady „dějinný zlom“. A už probíhá, nebo se podle tebe k němu blížíme? A v čem je tento zlom tak dějinný? Není to příliš nabubřelé myslet si, že zrovna naše generace v této době zažívá něco dějinného?

Vidlák: Já bych řekl, že dějinné zlomy víceméně přicházejí zhruba co 40 let. Zhruba. Řekl bych, že to je od dob biblických. Prostě jedna generace něco spustí, žije z toho, druhá generace to ještě zažije, a až ta druhá generace z pravidla zjistí, nebo dojde na konec toho, co si mysleli. Já si myslím, že to je možná trošku lidská zákonitost, že to tak musí být, a řekl bych, že se k tomu zase blížíme. Prostě vidíme na všech stranách, jak se vyčerpává to, z čeho jsme měli růst. Já si ještě pamatuji 90. léta, kdy se mluvilo o svobodě, mluvilo se o kapitalismu, volný trh, neviditelná ruka – to byla velká hesla. Obdivovali jsme Západ, to, jak žije, nebo co dělá. Západní americká kultura, která sem přišla, a všichni jsme to milovali. A opravdu jsme to milovali hluboce.

A podívej se, uplynulo nějakých třicet let, a všechno je to pryč. Už to zůstalo jenom některým. Zjistili jsme, že to má negativa. Já teď nejčastěji na Facebooku, mezi svými příznivci, nebo v mé bublině, ve které se pohybuji, nejčastěji vidím videa ze Spojených států s bezdomovci. Ale bezdomovci už tam byli v devadesátých letech, ale tenkrát se ukazoval spíš Hollywood. A dneska se začala zobrazovat hlavně negativa. Prostě jsme došli na nějaký konec.

Tenkrát jsme věřili, že nás to někam dovede, do prosperity, že to trh zařídí, že bohatství nějak prokape, protože Američani a Němci to umějí líp. A teď se ukázalo, že tedy asi ano, něco jako uměli, ale je vidět, že je v bohatství nedoženeme. A začíná se ukazovat, že oni nám nechtěli pomoci v tom, abychom byli stejní jako oni, ale chtěli se docela nakapsovat. A to se jim podařilo. A teď si to lidé začínají uvědomovat, dostává se jim to do hlav, a začínají přemýšlet, jestli by se to celé nedalo dělat nějak jinak. A já vidím dějinný zlom v tom: Prostě společnost si stále více uvědomuje, že to, jak to děláme, vlastně nevede k tomu, co bychom chtěli, nevede to k žádnému

rozumnému výsledku. A tak se ve společnosti začíná objevovat něco, co tu ještě před pár lety nebylo: Lidé začínají přemýšlet, jak to dělat jinak.

Martina: Tak asi zásadní věc, na kterou jsme narazili, je, že konečně někomu došlo, že se opravdu nedá neustále, navždy růst. Protože prostě do nebe nedorosteme. Takže to je možná ten okamžik, kdy jsme zjistili, že jednoho dne narazíme hlavou na strop.

Vidlák: Já bych spíš asi použil průměr cesty. Prostě vytyčili jsme si nějakou cestu k nějakému vzdálenému, krásnému cíli, k nějaké utopii, chiméře, k dokonalé společnosti. Však to máme v sobě posledních dva tisíce let, že společnost nedělá nic jiného, než že pořád hledá svůj ráj, ke kterému chce dojít. Takže jsme si vytyčili nějakou cestu, a teď se blížíme ke konci. Houští stále přibývá, cesta je pořád horší, terén je čím dál víc komplikovaný. Někteří si to už uvědomili dříve – já jakožto bloger píšu už pět let o tom, že se mi nezdá, že by ta cesta byla správná – a mám postupně pocit, že si to uvědomuje stále více lidí. A řekl bych, že ve společnosti je tento moment strašně důležitý, kdy se to přehoupává přes polovinu společnosti, kdy už si to začne myslet větší polovina. Kdy to přijde? To se zhodnotí až zpětně, kdy to nastalo. Jestli už to bylo, nebo se k tomu teprve blížíme. Ale já tedy musím říct, že minimálně od doby covidové, od roku 2020, vidím, že lidí, kteří si začínají myslet to samé, co jsem si do té doby možná myslel jenom já, a pár mých čtenářů, že jich prostě přibýlo.

Martina: Ty říkáš, že Vidlákovy kydy píšeš už pět let, a ještě do nedávna jsme znali jenom tvou přezdívku, a nikdo ani nevěděl, jak vypadáš. Proč jsi se teď rozhodl vystoupit z anonymity?

Vidlák: Nevystoupil jsem ani tak, že bych se rozhodl, ale v podstatě v listopadu loňského roku byla moje identita normálně propálená. Jan Cemper ze serveru Manipulátoři se na mě zaměřil, a v podstatě mou identitu zveřejnil. A já jsem v té chvíli řekl, že se nebudu snažit to nějak zakrývat, tak jsem se k tomu drze přiznal.

Kdyby nebyla válka na Ukrajině, musela by si ji vláda vymyslet. Na Rusko se svede, že chudneme, je nám zle, zisky odtékají do zahraničí, drahé energie, i to, že se lidé bouří.

Martina: Samozřejmě, že se svým způsobem tvá identita ukázala i na demonstracích. Proběhly opakované demonstrace, ty ses jich opakovaně zúčastňoval. Lidé na těchto demonstracích byli označováni, a to nejen nějakými radikálními aktivisty, ale dokonce i členy vlády, za údajnou proruskou pátou kolonu. A protože tys na nich byl, tak jsi ta údajná proruská pátá kolona také. Řekni mi, co to s tebou dělá? Uráží tě to?

Vidlák: Vůbec nic. Už když tyto demonstrace začaly, tak bylo jasné, že přesně takhle to bude označované. A začalo to už dřív, před demonstracemi. V podstatě se Rusko stalo naším nepřítelem, a na válku na Ukrajině se svede úplně všechno. Za každou chybu přece může Putin, nebo ještě trochu Babiš, ale Putin je jasný. To, že chudneme, že je nám špatně, že naše zisky odtékají do zahraničí, že máme drahé energie, za to všechno přece může Rusko. Tak není divu, že i za to, když se lidé bouří, může Rusko. To je jasný, co jiného. Krom toho, kdyby Rusko neměli, tak by si ho museli vymyslet, protože kdo jiný by za to mohl? Nebo by se třeba zjistilo, že si za to můžeme sami, a to může někdo těžko připustit.

Martina: Neříkáš si teď, vzhledem k tomu, že v okamžiku, když ses objevil na těchto demonstracích, a trochu se na tebe zaměřilo Sauronovo oko: „Že já jsem si v klidu nepsal svůj blog. Že jsem na ta náměstí lezl?“

Vidlák: Musím říct, že se na mě to Sauronovo oko zaměřuje ještě hrozně málo. Na Seznamu vyšel úplně hlavní článek s palcovým titulkem o tom, jak dezinformace nesou peníze, a jsou tam vyjmenováni všichni čeští dezinformátoři, dokonce i takoví, který mají třeba desetinásobně menší sledovanost než já. Je tam i Patrik Tušl. Dneska jsem se na to zrovna podíval, a já tam furt nejsem. Když jsem byl na poslední demonstraci, tak běžel na Seznamu jakoby online přenos, a tak jako teď, tam psali: Vystupuje Jindřich

Rajchl, a říká to a to. A pak: Vystupuje Ondřej Dostál a říká to a to. A teď mluví Zwyrtka Hamplová, která má jenom video poselství. Pak jsem vystoupil já, a najednou se to odmlčelo – nic. A hned zase všichni po mně. Jako bych pro ně ještě neexistoval. Téměř každý web už má dneska, když si ho najdete na Seznamu, napsáno, že to je dezinformační web, a mají tam i ikonku „zpět do bezpečí“, aby tam nešli. Vidlákovy kydy to ještě pořád nemají. Takže já pořád čekám, kdy se Sauronovo oko zaměří na mě, a jak to asi bude vypadat. Ale oni mě pořád vynechávají.

Martina: A ty teď vypadáš, že se tě trochu osobně dotýká.

Vidlák: Skoro jo.

Dnešní demonstrace už nejsou o nápravě dílčích chyb, ale jsou protirežimní. A vláda to ví, a proto jedná tak arogantně.

Martina: Vraťme se zpátky na náměstí: Mnoho lidí dnes na sociálních sítích tvrdí, že vláda reagovala na tyto protesty pro mnohé až nepochopitelně arogantně a že si nedokážou ti lidé vybavit, že by někdy po Listopadu jakákoliv vláda na nespokojenost občanů, nebo protesty proti nejrůznějším reformám, a podobně, reagovala takto arogantně, možná až hystericky, nepřátelsky. O zaprodancích a ztroskotancích mluvili asi skutečně jenom komunisté. Překvapilo tě to? Překvapilo tě, jakým způsobem se vláda z Hradu, nebo ze Strakovky dívá s takovým pohrdáním na tu „lůzu“, která se shromažďuje v ulicích?

Vidlák: Myslím, že to souvisí s tím dějinným zlomem. Oni to dělají proto, že opravdu cítí, že je zle. Všechny polistopadové vlády se takhle vyjadřovat nemusely, protože režim byl víceméně dán, lidi tomu věřili, a pokud někdo protestoval, tak to v podstatě nebyl protest proti režimu, proti tomu, co je, nebo proti civilizaci, ale byl to protest, protože se někde stala nějaká chyba, a tu chybu je potřeba napravit. A vlády to tak braly: „Ano, občane, někoho jsme tady opomněly, něco se tady stalo, co se stát nemělo. Tak dobře, vy jste vystoupili, my tomu rozumíme, a je vás opravdu hodně, tak to ňák

začneme řešit. Trošku si to vyřešíme.“ Jenomže teď tyto protesty, bez ohledu na to, co se při nich říká, začínají být opravdu protirežimní, proti tomu, co je.

A zase se vracíme k tomu dějinnému zlomu: Vyčerpávají se myšlenky a hodnoty, na kterých tahle společnost posledních pětatřicet let stála, a vláda to vidí. A teď už to není o tom, že se možná jenom někde vymění několik papalášů, nějaký politik, zvítězí jiná politická strana. Teď to začíná být o tom, že se opravdu nejspíš změní hodně věcí. A oni si to uvědomují.

Martina: Ty jsi před chvílí mluvil o tom, že věci se opravdu mění. Ale když se podíváme, jaké výsledky demonstrace měly, tak musíme upřímně říct, že prakticky žádné. Žádný dopad, žádná odezva, nic se nezměnilo. Lidé se sešli, ať už jich bylo sedmdesát, nebo sto tisíc, to je svým způsobem jedno, bylo jich hodně. A přesto všechno: Sešli se, zanávali si, řekli, že je to štvě, že je mrzí to, co se děje, že jsou nespokojení – a nic.

Vidlák: Ona totiž změna, která má být viditelná, nebo ta, kterou čekáme tak, jako že padne vláda, a přijde nějaká lepší, která to třeba bude dělat jinak, nebo že se úplně změní hodnoty, na kterých to všechno stojí – to přece bývá to úplně poslední. Vždyť politici, to je jenom reprezentace něčeho, co se nejdřív musí odehrát v podhoubí. A já vidím, že se toto podhoubí mění.

Samozřejmě by si všichni přáli, aby to šlo rychleji, ale ono to není jenom o demonstracích. Najednou téměř každý, kdo chce nějak vcházet do veřejného prostoru, přinášet nějaké myšlenky, naplní sál celkem kdekoliv, kam přijde. To nebývalo. Kdybych někdy v roce 2019, nebo 2018 chtěl někde vystoupit jako Vidlák, tak je pravděpodobné, že by tam bylo deset lidí, kteří by se na mě přišli podívat, přišlo by třeba pár zemědělců, zajímalo by to několik odborníků, kteří v tom žijí. Možná bych uměl trefně komentovat politiku, ale nikoho by to víceméně nezajímalo. Protože běžný člověk byl víceméně spokojen. Ale teď už to tak není. A pro mě je naprosto

nepochopitelné, že s velmi obskurními myšlenkami, kdy si říkám: „Jak na to ten člověk vůbec přišel?“, on s tím přichází mezi lidi, a není s tím najednou problém, a lidé to poslouchají. A myslím, že se hlavně změnilo vnímání člověka, že to takhle nejde dál. Ale zatím jsme nenašli, jak to půjde dál – a to se vůbec nedivím. To bude chvíli trvat, protože to opravdu nikdo posledních třicet let nedělal. Přišlo to až s covidem, kdy si lidé najednou uvědomili, že něco je jinak. A teď se s tím musíme nějak vypořádat.

Změnila se atmosféra ve společnosti. Najednou začínáme vidět, že to, co vláda dělá, je škodlivé.

Martina: Danieli, myslíš, že to vláda nevidí? Ty hovoříš o, řekněme, drobných změnách v podhoubí, drobných, nebo větších. Chápu, že asi nikdo ve Strakově akademii nesleduje, jestli se někde do sokolovny sešlo padesát lidí, nebo tři sta padesát. Ale vláda se chová stále vlastně ještě arogantněji. Zásadní smlouvy, které jsou pro naši zemi klíčové, vůbec veřejně nediskutuje, neprojednává je s lidmi, neinformuje lidi tak, aby tomu rozuměli, o referendu ani nemluvě. Vlastně se chová, řekla bych, ještě odtažitěji, takovým autoritativním způsobem.

Vidlák: Ale opravdu to tak je. Nebyly v tomto předchozí vlády vlastně podobné? Jenomže byla jiná atmosféra ve společnosti, takže to nevadilo, protože jsme na Západ doopravdy chtěli. Je to opravdu tak, že se vláda chová jinak, než před tím? Není to spíš obráceně? Že se změnila atmosféra ve společnosti, a najednou začínáme vidět, že to, co vláda dělá, je škodlivé? Předchozí vlády? Pojdme začít u Zemana: Vždyť jsme vstoupili do NATO, a hned jsme bombardovali Jugoslávii. Nebyl žádný velký odpor. Taky jsme vstoupili do Evropské unie.

Martina: Ale na základě referenda.

Vidlák: Ano. Ale nepsali jsme tam spoustu věcí. Do Unie jsme museli vstoupit na základě referenda, jinak to ani nešlo. Ale těch smluv, které nás do něčeho zavázaly a uvrtaly, to dělaly i předchozí

vlády. Možná třeba ne tak okatě, nebo tak, jako to dnes dělá současná vláda, ale prostě to tak bylo.

Martina: Dobře. Promiň, že tě přerušuji, ale třeba shodou okolností vlády poslechl hlas lidu třeba v případě povinných kvót na migranty. Tam najednou zcela obrátily, ať už to byla Sobotkova, nebo Babišova vláda. Zatímco tahle najednou přijala povinnou solidaritu.

Vidlák: Spíš bych to řekl takhle: Tato vláda už opravdu neslouží tomuto národu. Ale to jsme věděli od začátku. To se deklarovalo už před volbami, že to bude vláda proevropská, vláda, která tomuhle půjde na ruku, která bude zachraňovat Západ, se kterým se identifikuje. Vždyť to bylo jasné, takže mě nepřekvapuje, co dělají. Vždyť jsme to všichni věděli už před volbami. Jenom se změnilo to, že si najednou mnohem víc lidí uvědomilo, jaké to bude mít důsledky.

Pokud někdo nepochopí, nezařadí zpátečku a nezastaví vlak, který jede do zdi, a nezkusíme jinou cestu, tak nastane dějinný zlom

---

Martina: Popisoval jsi drobné, nebo větší změny v podhoubí. Mají tedy smysl protesty, Václavská náměstí, a demonstrace? Myslíš, že budou ještě na podzim, nebo to už považuješ za nepodstatné?

Vidlák: Myslím, že protesty pokračovat budou. Dokonce si dovedu představit i to, že budou sílit. Ale taky si dovedu představit, že se to dá i zkazit. Můžou se úplně zdehonestovat, a může z toho být nějaké přerušení, nebo velké zklamání. To všecko se může stát. Ale já bych to spíš řekl tak: Víš, žádná demonstrace nikdy nic neřeší, až na tu poslední, která potom řeší úplně všechno. A nikdo neví, kdy to nastane. A většinou to nastává z příčin, nebo spouštěčem bývá něco úplně jiného, než co bychom řekli. Arabské jaro taky začalo tím, že se někde v Tunisku na bazaru upálil jeden prodavač.

Martina: Zeleniny.

Vidlák: Zeleniny. A co to způsobilo. A taky by se dalo říct, jak to mohlo něco takového způsobit? Byly tam silný diktatury, režimy, který byly úplně pevný v kramflecích, než tady u nás. A ejhle, přesto se tam spustily procesy, které do dneška neskončily, a celý arabský svět, a vůbec Střední, Blízký východ, si z toho bere ponaučení, a stalo se tam strašně moc věcí. Takže spouštěč bývá úplně jiný.

Já současné demonstrace a protesty beru spíše jako určité tříbení dnešní opozice, aby to dělal někdo, kdo to dělat umí, kdo ví, jak se to má dělat, kdo na to má nějaký vliv. A aby se taky vyeliminovali blbci, kteří s tím nic dělat neumějí, kteří umí jenom křičet, kteří pro to neumějí udělat žádnou práci. Já si od protestů slibuju, že pokud se nějaké vládě nepodaří – a zřejmě to nebude tady u nás, ale možná třeba někde na Západě – pokud to někdo nepochopí, nezařadí zpátečku, a nezastaví vlak, který jede proti zdi, a nevrátíme se kousek zpátky, a nezkusíme jinou cestu – tak tento dějinný zlom nastane.

A v takovém případě bych prosil, aby se nová ústava nedělala zase někde v divadle. Byl bych rád, aby tady byla nějaká místní, vlastní síla, vlastní český hlas, který bude schopen do debaty říct něco, co bude mít nějakou sílu. Nechtěl bych, abychom došli na hranu dějinného zlomu tak, jak to bylo v roce 89, kdy už bylo v podstatě předem rozhodnuto, kdo to tady převezme, protože to nebyl český hlas, který o tom tady rozhodl.

Martina: Ty říkáš, aby tady byl nějaký český opoziční hlas. Ale opoziční hlas to má těžké, protože mnozí politici a novináři, společně s aktivisty, označují šmahem všechny opoziční názory, dokonce i ty názory, které jen nejsou pouze vůči Fialově vládě vyloženě servilní, označují za dezinformace. A lidé, kteří je prezentují, jsou na seznamech dezinformátorů jenom proto, že nepanáčkují. Tak jak chceš potom rozvíjet opozici?

Vidlák: Myslím, že opoziční média, nebo opoziční hlas, je slyšet čím dál tím víc. Myslím, že to, že před rokem vláda vypnula „dezinformační weby“, jí vlastně vůbec nijak nepomohlo.

Jenom se z toho vyeliminovaly ezoterické blbosti, s prominutím, nechci na nikoho ukázat konkrétně, ale prostě mezi těmi rok starými dezinformátory byla spousta jakýchsi fakt „ezo“, a podobných. Bylo to hodně věštění.

Martina: Co je komu do toho, mezi námi.

Vidlák: Jo, to bez debaty. Ale ti, kteří byli trošku silní, tak se s tím vypořádali, přesunuli své weby do zahraničí, nastavili si zahraniční domény, použili jiné sociální sítě, a v nové síle se vrátili zpátky. A to, řekl bych, silnější než dřív. Takže vypnout je příště znova bude mnohem obtížnější. A dovedu si představit, že když se zase nějaký recept najde, tak i oni zase najdou recept, jak to obejít.

Vláda slouží tomu, od koho dostali peníze, kdo je připravil. Ale za cokoli, co dělá, nese odpovědnost ona.

Martina: Tak paní Jourová říká, že se musí tyto věci regulovat, a vyhrožovala, nebo v uvozovkách vyhrožovala, ale zmínila třeba i vypnutí Twitteru.

Vidlák: No, a i když ho vypne, tak se na něj fakt nedostaneme? Fakt se na něj nedostaneme někde jinde? Bude to tady jako v Číně, kde jde provoz internetu přes nějaké uzle, které jsou schopni kontrolovat? Vždyť i v té Číně vystavět to trvalo strašně dlouho. Já myslím, že pořád budeme schopní se k tomu dostat. Dokonce i ti Číňané se dostanou ke všemu, co chtějí, jenom to musejí dělat trošku jinak. Ale to je opravdu jenom o tom, naučit se nějaký nový klikání někam jinam. Vždycky to jde, vždycky se k tomu dostanou. Takže já moc nevěřím tomu, že se informace dají vypnout. Dají se na chvíli potlačit, dá se to na chvíli zdržet, ale nedá se to dělat dlouho. Já vidím naopak strašný rozvoj všech alternativních médií, když to tak řeknu, jiných hlasů, které se dostávají do veřejného

prostoru. A podle mě už jsou značně silní. Dneska už má leckdo někde na Facebooku větší sledovanost, než mají otázky Václava Moravce. To je znát.

Martina: No, ale víš, co mě mate, že to, co říkáš, má logiku, a skutečně se to děje. A přesto vláda sáhne k takovému opatření, že vypne weby, a pak se ještě nedůstojně dohaduje s firmou CZ.NIC, jestli to byli víc oni, nebo víc vláda. Ale to odbíhám. Oni toto přeci musí vědět. Tak proč to dělají?! Bojí se? Neumí argumentovat? Potřebují skutečně jenom okatě servilní média, která prostě budou adorat každé jejich rozhodnutí?

Vidlák: Já, když vidím toho Fialu, i ostatní ministry, tak mám pocit, že docela zoufale tápají. Že to není žádná promyšlená akce, nebo něco takového. Oni prostě jenom něco zkoušejí. Myslím, že se na ně každý den valí neuvěřitelné jobovky. A oni prostě vědí, komu jsou vděční za to, že se tam dostali, Vědí, od koho na to dostali peníze, kdo je připravil. A tak to teď musí dělat. A na druhou stranu vidí, že cokoli z toho, co udělají, jenom zhoršuje a zhoršuje situaci. Vždyť jejich jakoby propaganda, která je placená, to, co třeba dává ODS na svůj Facebook jako placenou reklamu – vždyť to je taková strašná šmíra. To je něco zoufale příšerného. Tam je vidět, že nevědí, co by řekli, jak by to udělali. Podle mě vláda jede taktiku KDD – Každý Den Dobrý.

Martina: Myslíš, že až tak? Že mají takovou zpětnou vazbu, že si toto uvědomují?

Vidlák: Myslím, že do značné míry ano. Minimálně někteří z nich si to uvědomují docela dobře, a jsou schopni to mezi řádky dávat veřejně. Třeba když poslouchám Pavla Blažka, tak ten je s vládou spojený, a ten si dává hodně záležet, aby se snažil ukazovat, že je jiný, nebo že se snaží. To neznamena, že to půjde, nebo, že v tom uspěje. Ale já myslím, že oni si to do nějaké míry uvědomují. Otázka je, jestli všichni, a do jaké míry. Ale myslím, že je jim jasné, že se na ně sypou jenom jobovky.

Ale oni jsou tam od toho, oni mají odpovědnost. Slouží někomu úplně jinému, zadání dostávají také od někoho úplně jiného, ale všechno je to na ně. Já myslím, že si to čím dál víc uvědomují a že se jim situace bude zhoršovat, zhoršovat a zhoršovat. Ale na druhou stranu se samozřejmě budou snažit tam zůstat, protože je to důležitý. Ale co bych taky ještě řekl, tak vláda není stabilní proto, co teď sama dělá, ale je stabilní proto, že se tady třicet let budovaly podpůrné struktury právě proto, aby vláda fungovala. Vláda je stabilní proto, že je stabilní Česká televize. Vláda je stabilní proto, že všechna velká média táhnou za jeden provaz, a vládu prostě podrží. Kdyby se u nás novináři chovali trošku doopravdy nezávisle, a trošku stáli za svým slovem, byli schopní – nevidilo by jim dívat se do zrcadla na to, co dělají, tak tahle vláda by už dávno padla. Už by dávno ve velkých médiích běžely titulky: „Vládo odstup. Jste neschopní.“ Stanjura pětkrát za sebou udělá nejhorší deficit rozpočtu, a média mu to žerou.

Já si nedovedu představit, že by tohle udělali třeba reportéři v Británii, dokonce ani dneska ne. Liz Trussová přišla k moci, a vydržela tam 40 dní, protože novináři asi přece jenom mají v sobě větší hrdost, a prostě s nimi zametli. Prostě ten tlak byl obrovský. Ale tahle vláda zažívá zatím tlak pouze z ulice, a pouze, řekněme, z objektivních důvodů. Prostě jim nejdou peníze, všechno se jim to sype pod rukama. Mají kupovat tanky, letadla, zbraně, a nemají na to peníze, tak to nějak zoufale flikují. A co už se nedá uflikovat, tak aspoň před tím zavírají oči. Ale jsou tam jenom proto, že je pod nimi podpůrná struktura, která je zatím drží. A proto si myslím, že i z našeho hlediska je mnohem důležitější navrtávat, a trošku se snažit rozebírat tuto podpůrnou strukturu, a vláda pak padne sama.

Všechny příspěvky s Vidlák

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.